

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ
„СЕВЕРОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ” ДП - ШУМЕН
ТП „ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО ВЪРБИЦА”

гр. Върбица, ул. “Септ. въстание” №133, тел. 05391/ 21-06, e-mail: dgs.varbitca@dpshtumen.bg

А Н А Л И З

на

**потенциалните възможности за добив на недървесни горски продукти на
територията на ТП ДГС „Върбица“ през 2020 г.**

1.Потенциални възможности

Общата площ на ТП ДГС „Върбица“ е 19161,0 ха, от които залесена горска площ 18775,3 ха; незалесена дървопроизводителна площ 7,4 ха; недървопроизводителна площ 378,3 ха. Общата площ на държавните горски територии е 18724,7 ха, от които дървопроизводителни са 18333,0 ха.

В България са известни 763 вида растения, които се използват в народната медицина, от тях 300 вида се прилагат в научната медицина.

В резултат на нарасналия интерес към билките през последните години рязко се увеличи както броят на използваните видове, така и количествата, които се събират за местни нужди и за износ. В района на ДГС „Върбица” в най-големи количества се събират плодове от шипка, цвят от бяз и от липа, стръкове от глухарче, листа от къпина и малина, коприва, лайка, жълт кантарион, кора дъб и др. Повечето билки са особено ефикасни за лечение на определена група заболявания:

- на бронхите и белите дробове - лечебна иглика, резене, бял оман, лечебна ружа, подбел, липа (цвят) и други;
- на сърцето и кръвоносните съдове- вълнист напръсник, момина сълза, бял имел, бяз, глог, и др.;
- на бъбреците и пикочните пътища - исципливче, горицвет, полски хвощ и други;
- на стомашно - чревния тракт - равнец, анасон, червен и жълт кантарион, омайник и други;
- за диабет - черен оман(корен), цикория, жаблек и т.н.;

Закона за лечебните растения урежда управлението на дейностите по опазване и устойчиво ползване на лечебни растения, включително събирането и изкупуването на получаваните от тях билки. Разпоредбите на закона се прилагат за лечебните растения по списък съгласно приложението към същия, независимо от собствеността им. Разпоредбите на закона не се прилагат за използването на билките за лечебни и профилактични цели и дейността на лицата, които използват със или без преработване билките за производство на лекарствени средства, храни и козметика, с изключение на отчитането на изкупените, реализираните и намиращите се на склад билки.

Лечебните растения са природен ресурс, за ползването на който се заплащат такси по реда на Закона за лечебните растения. Ежегодно се определя специален режим на ползване със заповед на министъра на МОСВ, която се обнародва в държавен вестник.

Най-разпространените лечебни растения в ТП ДГС „Върбица“ се явяват основните дървесни видове, като бук, зимен дъб, цер, келяв габър, благуна, акация, сребролистна липа, мъждрян и др.

В състава на повечето насаждения влизат дървесни видове като мъждрян (*Fraxinus ornus*), полски бряст (*Ulmus campestris*), мекиш (*Acer tataricum*), планински ясен (*Fraxinus excelsior*), полски ясен (*Fraxinus oxycarpa*) - върху дълбоки и влажни почви, главно в равнинните райони. единично или с по 1-2 десети.

Горскоплодни дървесни видове – брекиня (*Sorbus torminalis*), круша (*Pyrus communis*), махалебка (*Prunus mahaleb*), киселица (*Malus sylvestris*), скороуша (*Sorbus domestica*), офика (*Sorbus aucuparia*), череша обикновена (*Cerasus avium*) и мукина (*Sorbus aria*), в естествено състояние се срещат единично в състава на горите. Състоянието им е добро, но ресурсите са твърде разпръснати и в незначителни количества, за да имат някакво значение за билкосъбиране.

Бяла върба (*Salix alba*), върба трошлива (*Salix fragilis*) и ракица (*Salix purpurea*) могат да се употребяват за добив на кора, листа, реси и клонки за производство на плетени занаятчийски изделия.

По дерета и реки като естествена коренна растителност се срещат три вида тополи: трепетлика (*Populus tremula*), топола бяла (*Populus alba*), топола черна (*Populus nigra*). Формират чисти и смесени насаждения. Употребяема част - пъпките и дървесината.

В района на ТП ДГС „Върбица“ най – разпространения иглолистен дървесен вид е черния бор (*Pinus nigra*), като заема 3,5% от площта на стопанството. Той е с изкуствен произход. Принципно може да се ползва да добив на етерични масла, смоли, витамини и други полезни вещества, но културите в стопанството са сравнително млади и към момента не представляват интерес за ползване по отношение на горепосочените продукти.

Бялата акация (*Robinia pseudoacacia*) - нейните цветове съдържат много полезни вещества, които могат да се използват както във фармацията, така и в народната медицина, но много по-голямо значение имат при пчеларството, за добив на висококачествен акациев мед. За да се увеличат и подобрят ресурсите от бялата акация е необходимо в зрелата насаждевия стопанските дейности да се извършват своевременно, за да не съхнат.

От храстовите видове доста разпространен е дрянът (*Cornus mas*), чийто плодове съдържат глюкозиди, плодови киселини, витамини и други вещества. Той се среща повсеместно, но плодоноси на по-откритите места, което фактически ограничава реалните ресурси от този лечебен вид. Успоредно с дряна е разпространен червеният глог (*Crataegus monogina*). Той също плодоноси предимно по периферията на гората, но е доста по-продуктивен и има значителни потенциални ресурси от цвят и плодове.

В по-равнинните части на стопанството, главно на голите площи и по краищата на горските комплекси са се среща Шипка (*Rosa canina*). Районът е благоприятен за развитието и. Цъфтежът и плодоносенето ѝ е обилно, често се среща заедно с глога и дряна, но макар и единично, е разпространена повсеместно и като част от подлеса на гората, и по голите площи. Тя е доста устойчив вид и може да се срещне както на много бедни месторастения и скални терени, така и върху дълбоки плодородни почви. Обилно плодоноси, а плодовете ѝ са особено ценни с голямото си съдържание на витамин С.

Къпините (*Rubus hirtus*) трудно виреят под склопа на насажденията, но много бързо се развиват и разпространяват, когато намерят благоприятни условия. Срещат се навсякъде покрай камионните пътища, в сечищата или сред най-младите насаждения и култури. Коренищата и листата им са в достатъчни количества.

Единично в смесени храстови формации се среща обикновена леска (*Corylus avellana*). Предвид на добив могат да бъдат плодовете, листата и клоните за листников фураж. До момента в района стопанството не е констатиран особен интерес към този вид.

Смрадликата (*Cotinus coggygia*). Се среща доста често под склопа на насажденията, но на отделни места тя покрива някои нелесопригодни голини и поляни, като достига височина до 1-1.5 м. Листата на смрадликата са особено ценни, защото съдържат до 25% дъбилни вещества, етерични масла, флавоноиди и други. Месторастенията са предимно бедни и по-каменливи. Химичния състав на растението естествено го предпазва от паша.

На места в дъбовите гори, много често се среща паразитното растение е бръшлян (*Hedera helix*). Той покрива не само свободната от растителност повърхност, но и с помощта на адвентивните си корени обвива отделни дървета. Тук могат да се споменат и други лианообразни растения - поветът (*Clematis vitalba*) и дивата тиква (*Bryonia alba*), които се срещат навсякъде покрай пътища, слогове и огради. Обвиват се предимно около храсти и дървета по краищата на горските комплекси. Има възможности да се събират надземните части и коренищата, но количествата са незначителни.

Много ценни билки са и някои тревисти растения, които се срещат в района на ТП ДГС „Върбица“, главно по поляните, дивечовите ниви и ливади. На първо място това е жълтият кантарион (*Hypericum perforatum*). Жълтият кантарион е международно признато и търсено лечебно растение. По горските поляни, дивечови ливади и ниви се срещат и големи количества риган (*Origanum vulgare*), бял равнец (*Achillea millefolium*), червен кантарион (*Centaurea erythraea*), лайка (*Matricaria chamomilla*), жълт равнец (*Achillea clupeolata*), гръмотрън (*Ononis spinosa*), миши уши (*Hieracium pilosella*), мащерка (*Thymus glabrescens*), подъбиче (*Teucrium chamaedryc*), здравец горски (*Geranium sylvaticum*), еньовче същинско (*Galium verum*), жълтурче (*Ranunculus ficaria*), лепка (*Galium aparine*), луличка обикновена (*Linaria vulgaris*), лютиче пълзящо (*Ranunculus repens*), минзухар есенен (*Crocus pallasii*), млечка обикновена (*euphorbia cyparissias*), кърпикожух (*Colchicum autumnale*), мъртва коприва бяла (*Lamium album*), , ранилист горски (*Stachys silvatica*), салеп обикновен (*Orchis provincialis*), секирче ливадно (*Lathyrus pratensis*), слез горски (*Malva sylvestris*) и тинтява жълта (*Gentiana lutea*). Тези лечебни растения са запазени в добро състояние и могат да бъдат добивани. Месторастенията им са на свежи до сухи, средно богати и богати почви и се намират далече от изкуствено наторявани терени. По-водолюбиви лечебни растения като копривата (*Urtica dioica*), полския хвощ (*Equisetum arvense*), глухарчето (*Taraxacum officinale*), ментата (*Mentha spicata*), джоджена (*Mentha piperita*) и водната мента (*Mentha aquatica*) са установени на отделни места по поречията на реките. По-специално внимание тук може да се обърне на различните видове бъз – тревист (*Sambucus ebulus*) и черен (*Sambucus nigra*), които се срещат предимно на влажни месторастения, под склопа на насажденията и тополовите култури, край реки и потоци. С лечебна цел се използват почти всички части на тези растения, като най-ценни са цветът и плодовете. Те съдържат етерични масла, органични киселини, витамини, танини, захари и други, но употребявани в големи количества са отровни. Те са стари лекарствени растения, едни от най-употребяваните в народната медицина. Рано напролет, както навсякъде в страната и тук цъфтят: кукурякът (*Helleborus odoratus*), пролетен минзухар (*Crocus chrysanthus*), лечебна иглика (*Primula veris*), теменуга мирзлива (*Viola odorata*), кокиче снежно (*Galanthus nivalis*), но разпространението им е доста по-ограничено. По горските поляни, по северните склоновете се среща горската ягода (*Fragaria vesca*).

Предмет на добив в горите са диворастящите ядливи гъби, чиито находища в района на стопанството са разнообразни и многобройни. Често се срещат манатарка (*Boletus edulis*), пачи крак (*Cantharellus ciburatus*); сърнела (*Macrolepiota procera*). По ливади, пасища горски поляни и дивечови ниви се срещат полска печурка (*Agaricus campester*), обикновена челядинка (*Marasmius oreades*). Върху букови дървета се среща кладница (*Pleurotus ostreatus*). В предпланински и планински райони на стопанството, в изредени дъбови гори и по поляни се среща булка гъба (*Amanita caesarea*). В иглолистни култури и поляни расте обикновена масловка (*Suillus luteus*).

2. Анализ на извършеното ползване НДГП и възможности за развитие на този сектор

По горскостопански план не са планирани конкретни количества за добив на недървесни горски продукти, но с така направеният обзор повечето от изброените по-горе

горски продукти могат да представляват интерес както на местни предприятия, преработватели и занаятчии, така и на местното население за лични нужди.

В последните няколко години се наблюдава засилен интересът към събиране на трюфели, заради използването им в кулинарнията. На територията на стопанството се среща най-често черен трюфел. Събирането му трябва да се контролира постоянно, тъй като интересът е голям и е възможно прекомерното му ползване да доведе до намаляване или изчерпване на находищата, както и до отслабване на размножителната способност, промяна в генетичната структура и влошаване качествата на индивидите.

В тази връзка практиката за ограничаването на масовото му ползване, чрез определяне на райони и допускане на определен брой ползватели в тях дава добър резултата към момента. Така контролът и превенцията срещу недобросъвестни ползватели е по-улеснен.

Предвид факта, че за трюфелите няма посочени количества за лично ползване както и при лечебните растения и няма посочени периоди на събиране, които са съобразени с физиологията на вида и процесите на зреенето му, твърде е възможно да се стигне до прекомерното му ползване. За да се избегне този момент е необходимо в най-скоро време да се вземат адекватни мерки като се регламентират съответните ограничения по отношение на събирането му.

По отношение на другите билки в района се наблюдава сравнително монотонна тенденция в ползването, която се запазва през последните години. Не е на лице заплахата от превишаване ползването им, което да доведе до нарушаване на баланса на популациите и отслабване или унищожаване на находищата им.

Базирайки се на заявените и ползвани количества НДГП през 2019 година, можем да обобщим, че като цяло извършеното ползване е контролирано и се поддържа естествения баланс в популациите. Извършеното ползване не застрашава наличните ресурси от намаляване. Напротив, ако се направи актуализация на действащите към момента тарифи за ползване лечебни растения и други недървесни продукти от горите (които не са обновявани от 2000г.) и част от приходите остават в стопанствата, това може да бъде едно добро приходно перо в икономическия аспект от дейността на ТП ДГС „Върбица“.

С оглед на обобщените резултати от стопанските добиви на НДГП през 2019г., прилагам списъци-предложения с възможности за предоставяне на екосистемни ползи от горите и добив на дървесни и недървесни горски продукти за стопанско ползване и за удовлетворяване потребностите на местното население за 2020г.

ИНЖ. МУСА КЯЗЪМ: (П)...ЧЛ. 59 ОТ ЗЗЛД...

Директор на ТП ДГС „Върбица“

Изготвил: (П)...ЧЛ. 59 ОТ ЗЗЛД...

инж. РОСЕН РУСИНОВ

Зам. директор при ТП ДГС „Върбица“